

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 4 grudnia 2013 r.

Poz. 3313

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.476.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 12 listopada 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2013, poz. 594) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2012, poz. 647 z późniejszymi zmianami) stwierdzam nieważność § 4 pkt 5 oraz § 8 ust. 2-4 uchwały Nr XXXVI/465/13 Rady Miejskiej w Pisz z dnia 30 września 2013 r. „w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnej części miasta Pisz pomiędzy drogą na plażę miejską a granicą administracyjną miasta Pisz dla terenu farmy wiatrowej z powodu istotnego naruszenia prawa.”*

UZASADNIENIE:

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Pisz, powołując się na art. 20 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 8, art. 15, art. 16 ust. 1, art. 29 i art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podjęła uchwałę wskazaną w petitum niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego. Dokumentacja planistyczna, obrazująca przebieg prac nad projektem przedmiotowego planu miejscowego, została przekazana Wojewodzie Warmińsko-Mazurskiemu w dniu 11 października 2013 r.

W § 4 pkt 5 uchwały Rada wskazała, iż przez teren biologicznie czynny należy rozumieć powierzchnię gruntu rodzimego oraz wodę powierzchniową, a także 50% sumy powierzchni tarasów i stropodachów nie mniejszej niż 10 m² urządzonych jako trawniki lub kwietniki na podłożu zapewniającym ich naturalną vegetację. W § 8 Rada wskazała natomiast, iż przed rozpoczęciem jakichkolwiek prac ziemnych w wyznaczonych na rysunku planu granicach stref ochrony archeologicznej należy każdorazowo przeprowadzić archeologiczne badania ratownicze (ust. 2), wszelkie prace ziemne w granicach stref ochrony archeologicznej należy prowadzić pod nadzorem archeologicznym (ust. 3), a w przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, należy zabezpieczyć przedmiot i niezwłocznie powiadomić Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie, a jeśli to niemożliwe, Burmistrza Pisza (ust. 4).

W przypadku, w którym kwestie związane ze współdziałaniem organów w administracyjnym procesie budowlanym zostały już kompleksowo uregulowane w aktach wyższego rzędu, to określenie tejże materii w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w sposób odmienny należy pojmować jako modyfikację materii aktów wyższego rzędu. Regulowanie tych kwestii inaczej niż to uczynił ustawodawca stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (podobnie WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 21 września 2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11, NSA w wyroku z dnia 14 października 1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98). Inkorporowanie przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego uznać należy z punktu widzenia techniki prawodawczej za bezwzględnie niedopuszczalne (tak WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 16 listopada 2009 r. sygn. II SA/Gl 522/09). W tym miejscu wskazać należy, iż zapisy zawarte w § 8 pkt 2-4 uchwały dotyczą kwestii uregulowanych w sposób wyczerpujący w art. 31 i 32 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków

i opiece nad zabytkami. Definicja zawarta w § 4 pkt 5 uchwały modyfikuje natomiast definicję terenu biologicznie czynnego, zawartą w § 5 pkt 22 rozporządzenia Ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. W uchwale użyto definicji w jej poprzedniej wersji, zmienionej następnie zapisami § 1 pkt 1 lit. c) rozporządzenia z dnia 12 marca 2009 r. (Dz.U.2009.56.461). Zgodnie z obecną definicją legalną przez teren biologicznie czynny rozumieć należy teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną roślinność, a także 50 % powierzchni tarasów i stropodachów z taką nawierzchnią, nie mniej jednak niż 10 m², oraz wodę powierzchniową na tym terenie.

Mając na względzie przytoczone okoliczności orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski

---

* Postanowienie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego o sprostowaniu błędu
- PN.4131.476.1.2013 z dnia 21 listopada 2013 r.